

MULTIKULTURELT: Norske folkevise akkompagneres av nydelig utført indisk dans. De 70 unge på scenen får vise frem prøver på sin nasjonale kultur.

FOTO: HELGE HANSEN

Farge- sprakende og nydelig

teater musikkshow

«Fargespill»
Musikk: Ole Hamre
Regi og koreografi: Hilde Sol Erdal
Sang: Sissel Saue
70 barn og unge fra over 20 land
på Ole Bull Scene

Rørende, sjarmerende og vakkert

La meg begynne med konklusjonen: «Fargespill» er noe av det beste og aller viktigste kulturbyen Bergen kan by på.

Også den tredje utgaven av dette multikulturelle showet holder mål i massevis, og viser at med alt stoffet Ole Hamre & co. har å spille på, er heller ikke faren for å trekke i egne spor særlig overhengende. Det er vanskelig å sammenligne de tre

showene som har vært laget, men det slår meg at det siste kanskje har størst bredde.

Forestillingen sprenger grenser og bygger broer mellom land og kulturer helt ned på enkeltindividets nivå. Med den største selvfølger blir en norsk folkevise akkompagnert av nydelig utført indisk dans. Et innslag som begynner på afrikansk kan ende på norsk, eller omvendt. Her får de medvirkende stolt vise frem prøver på sin nasjonale kultur – og samtidig demonstrere at det norske heller ikke er dem fremmed. For i dette showet er egentlig ingen ting sjåvinistisk nasjonalt, alt er multinasjonalt, og alle aktørene overskrider disse geografiske barrierene vi så altfor lett reiser opp for oss selv. «Fargespill» er rett og slett integrert

DELTAR: Ole Hamre har ansvaret for musikkbiten av «Fargespill». Selv deltar han også på trommer.

FOTO: HELGE HANSEN

ring på høyt nivå og trolig noe av det viktigste som produseres i regjeringens mye omtalte mangfoldsår. Derfor burde kulturminister Trond Giske ha sittet på første benk i Ole Bull i går, og begynt å tenke på hvordan dette enestående prosjektet kan eksporteres til alle deler av landet. I dette fargerike fellesskapet er mange solister – og alle lagspillere. De går inn og ut av ulike roller og viser en smittende glede og stolthet over hva de er med på å skape. Selv noen av de aller yngste står frimodig frem som solister. Forestillingen fremviser et mangfold av farger, drakter, rytmer, mennesker og uttrykk. Hilde Sol Erdals regi og koreografi utnytter oppfinnsomt mulighetene stoffet og aktørene gir, og kontrastfylte overganger sørger for fin variasjon

gjennom hele showet. I det ene øyeblikket stillferdig solosang, i det neste dansescener med fart og trøkk. De mange flotte og sjarmerende enkeltnumrene til tross, det er likevel helheten som gjør sterkest inntrykk. Det disse barn og unge presterer i fellesskap, hvordan de opptrer på en måte som gjør det irrelevant å fundere på hvilket land hver og en kommer fra. «Fargespill» er så likevel ingen nasjonskonkurranse, men et multikulturelt fellesskap der man blander stilarter og kulturuttrykk med en selvfølger som får oss til å glemme alt som heter grenser. Resultatet er magisk.

JAN H. LANDRO

Griper ikke

teater drama

«Kulde»
Av Lars Norén
Regi/scenografi: Trond Birkedal
Småscenen, DNS

Ikke sårt nok, ikke farlig nok,
ikke forklarende nok.

«KULDE» SKAL UTLØSE debatt, ingen tvil om det. Men sånn er det med å dra i gang en debatt: Emnet må være brennende aktuelt, hvis ikke kommer denne følelsen av feil timing snikende.

DET VAR DA hjertene våre blødde, og vi kjente fortvilelse og raseri over de døde guttene i Sogndal og på Holmlia, Arve Beheim Karlsen og Benjamin Hermansen, de som så meningsløst ble fjernet fra livet av gjenger ute av kontroll, drevet av rasistiske holdninger. Det var da «Kulde» skulle vært vist. Ikke sånn å forstå at alt er blitt så mye bedre, at det ikke er lengre et behov for stadige informasjonsreiser om hvilke verdier det er verdt å kjempe for, og hvilke faretegn vi skal være på vakt for, i ethvert demokrati. Men akkurat nå får heldigvis ikke «Kulde» drahjelp av aktualitet. Det betyr at DNS-forestillingen, som første gang ble vist i Norge i 2005, må klare seg på egen hånd. Den må ha nok tankekraft, og farlig provokasjon, i seg til å berøre og opprøre. Og den må være et stykke håndverksmessig så godt teater at budskapet kommer seg i mål, i hjertet, mage og hjerne. tDet skjer ikke denne gangen.

MØTET MED de tre redde guttene som søker trygghet hos hverandre i en gjeng som på amatørmessig vis dyrker nasjonalistiske idealer, og som kaster seg over den fargete skolekompisen sin med fatalt resultat, får aldri hjertet til å blø. De spede forsøkene på å forklare hva som får gjengen eksplodiv, glir også ut i lite og ingenting. Ikke direkte uventet – å gi svar på den slags på vel en times tid er bortimot en umulighet. Scenografien er enkel, og publikum sitter tett, i en ring rundt scenen. Det kjennes som et riktig grep. Svetten, spyttet, pisset til guttene som vi vet skal komme ut av kontroll, skal merkes. Men dialogene, og armhevingene, har for stram regi over seg til at «Kulde» maktet å bli farlig på den måten at det ukontrollerbare blir tatt inn i sanseapparatet.

SKUESPILLERNE er ujevne. Den mørkhudede Kalle (Marvin D. Amoroso) er for sikkerhets skyld blitt utstyrt med blå skjorte og sjampis i hånden, for å markere skille til de bootsbrautende guttene. Akkurat det kan ikke Amoroso lastes for. Tormod Løvold klarer, med hell, å komme seg gjennom desperate latterscener og aggressive sparkescener. Løvold er åpenbart et anvendelig talent, for enhver scene. – Vi skulle hatt en liten gård, med kuer, og geiter og bikkjer og dritt, sier en av tøffingene. Og det er en god replikk. For øvrig bærer «Kulde» preg av at Lars Norén improviserte frem dialogene sammen med skuespillerne da forestillingen ble til. Han har laget bedre dramatik enn dette.

ASTRID KOLBJØRNSEN

Folkevandring til Hirst-utstilling

Damien Hirst-utstillingen i sunnmørsbygden Flø solgte for 410.000 kroner på en godt besøkt åpning i går.

BODIL GARVIK
bodil.garvik@bt.no

Kunstneren Damien Hirst var selv ikke til stede på gårdsdagens utstillingsåpning i Galleri Hugo Opdal på Flø ved Ulsteinvik, men galleristen er svært fornøyd uansett.

– Det gikk utrolig bra. Det var

rene folkevandringen. Jeg aner ikke hvor mange som har vært innom, men kanskje syv-åttenhundre. Det beviser at det går an å drive galleri på et så lite sted som dette, sier Hugo Opdal, som driver galleriet sitt i en nedlagt skole. Tre bilder ble solgt på åpningen for til sammen 410.000 kroner. To av kjøperne var lokale privatpersoner; ett bilde ble solgt på telefon til en kjøper i Oslo.

Bokkveid

Tirsdag 18. november kl 20.15

Møt Oddvar Torsheim i samtale med Jorunn Veiteberg om hans kunstnerliv og boken *I nynorskens skog*.

Påmelding innen 17. november:
Tlf 55 30 24 50 · faks 55 30 24 51
E-post: sylvia.stromme@norli.no

norli

Torgallmenningen 7